కథ

గ్లోబల్ హాస్పటల్ - ఆంధ్రప్రభ సచిత్రవారపత్రిక

కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన శృంగార కథ

ప్రకృతి భరణమైతే... 'అనుభూతి' ఆభరణం!

మొగలిరేకు ఓరగా చూస్తున్నందుకు మురిసిన పువ్వొకటి ముత్యపు చిప్పలా సిగ్గుపడుతూ మరింత ముడుచుకుపోతోంది. తళుక్కున మెరుస్తున్న తారలు కొన్ని తమకు కావలసిన చెక్కిళ్లకోసం ఎదురుచూస్తూ తమవంక ఎవరూ చూడకపోవడంతో చిన్నబుచ్చుకుంటున్నాయి.

ప్రత్యూషం

యస్వీ కృష్ణ

తనలోని కవి హృదయాన్ని మేల్కొలిపి పిలిచేందుకేమో... ఆరుబయట వాలుకుర్చీలో కూర్చొని ప్రకృతిలోని రసావిష్కరణని వీక్షిస్తున్నాడు శశికాంత్.

అతడి ఎదురుగా... చేతిని చెంపకానృకొని, అతడి ముఖంలోకే దీక్షగా చూస్తోంది ప్రత్యూష. చిగురాకుల పసితనంలోని లేతదనాన్నీ, వికసించిన పుష్పంలోని మకరందాన్నీ నింపుకున్న ఆమె పెదవులు ఉండి ఉండి ముడుచుకుంటూ... ఉబుకుతున్న 'కోరిక'ని బలవంతంగా నొక్కిపెడుతున్న మునిపంటి తాకిడికి విలవిల్లాడుతూ 'కినుక'తో కువకువలాడుకుంటున్నాయ్.

పాలమీగడ లాంటి వెన్నెల పరచుకున్న ఆ పౌర్ణమిరాత్రి ఆకాశంలో వడివడిగా పరిగెడుతున్న కొబ్బరిచెట్లు తలలు వంచి వీళ్లవంకే చూస్తున్నాయి. వెలుగు షామియానా వేసినట్లున్న ఆ వెన్నెలరాత్రి- నెలవంక తన దృష్టిని పూర్తిగా వీళ్లిద్దరి పైనే 'ఫోకస్' చేసినట్లుగా ఉన్నాడు. పచ్చగా విచ్చుకున్న ప్రకృతి మధ్య చక్కటి జంటని చూసి పులకించిన శీతల పవనమొకటి మెల్లగా గజల్ పాడుతున్నట్టు ఉల్లాసంగా అక్కడక్కడే తిరుగాడుతోంది. కొమ్మల మాటున ఒదిగున్న ఆకులు తన్మయత్వంతో తలూపుతున్నట్లు కదలాడుతున్నాయి.

శశికాంత్‌కి ఏదో గుర్తొచ్చి ఎదురుగా కూర్చున్న ప్రత్యూషని చూసి నవ్వాడు.

"మహేశం...!" వేలితో తన బుగ్గని తడుముకుంటూ తమకంగా అంది.

"మహేశం ఎవడు?" తెలిసీ తెలీనట్టే అడిగాడు.

ముందుకు వంగింది ప్రత్యూష. అతడి చెవుల్ని పట్టుకొని అటూ ఇటూ ముచ్చటగా ఊపుతూ "ఈ పాలుగారే బుగ్గలు విరజిమ్మే చిరునవ్వులతో మనసులోని మోహాన్ని నిదురలేపే మహా మోహనరూపి అయిన మా శ్రీవారు... మీరేనండీ!" అంది.

"ఊ... చెప్పు! ఏమిటీ.. నిద్రరావడం లేదా?" అన్నాడు ఆమె కళ్లలోకి చూస్తూ.

ప్రత్యూష లేచి మరింత దగ్గరగా వచ్చి తన చేతులతో అతడి మెడని చుట్టేస్తూ అతడి మెడవొంపులో తల ఆన్చింది.

"నాకెందుకో ఈ సమయంలో రామాయణ పారాయణం చేయాలనిపిస్తోంది!" అంది అతడి ఛాతీ మీద చూపుడువేలితో సున్నాలు చుడుతూ.

ఆమె వీపు చుట్టూ చేతులు బిగించి మరింత గట్టిగా హత్తుకున్నాడు శశికాంత్.

"అదేవిటీ... 'రమా'యణం సాగించాల్సిన ఈ టైమ్‌లో 'విరహిణి' మనసులోని కోరిక ఇదా?" అప్రయత్నంగా శశికాంత్ కళ్లు విలవిల్లాడుతున్నట్లు చూశాయి.

ఏదో చెప్పాలని నోరు తెరిచింది ప్రత్యూష.

అంతలో...

"శశీ...! రేయ్... శశీ!!" లోపల్నుంచి శశికాంత్ తల్లి బిగ్గరగా పిలిచింది.

చటుక్కున అతణ్ణి వదిలి దూరంగా జరిగింది ప్రత్యూష.

"వెళ్లండి రామేశం... మీ అమ్మగారు పిలుస్తున్నారు!" అంది.

తల్లి కోణం లోంచి చూస్తే 'రాముడు' గుర్తొస్తున్నందుకు ప్రత్యూష భర్తకి పెట్టిన మరోపేరు... 'రామేశం!'

అతడు లేచి లోపలికి వెళ్లగానే ఆ కుర్చీలో కూలబడింది నిస్తేజంగా.

మెడలోని ముత్యాలదండని వేళ్లతో తడుముకుంటూ ఆలోచనలో పడింది.

వెన్నెలకాంతిలో ఆమె తలవెంట్రుకలు మిలమిల మెరిసిపోతున్నాయి. బంగారాన్ని పోతపోసి చేసినట్లున్న ఆమె దేహంలో ప్రజ్వరిల్లిన 'కాంక్ష' ఆమె బుగ్గల్లో, పెదవుల్లో గులాబీ వర్ణంలో ప్రతిఫలిస్తోంది. ఆమెలోని అణువణువూ ఆర్తితో తహతహలాడుతోంది.

'మనసెందుకో మెరమెరలాడ్తోంది 'సర్వేశం!' నా సర్వం నువ్వే అయినప్పుడు 'ఆ' సందేశం అందించాల్సింది కూడా నువ్వే మరి!'... స్వగతంగా అనుకుంది.

తమ పెళ్లయి ఏడాది పూర్తయింది.

అయినా... 'తొలిరేయి' సుఖమెరుగని దాంపత్యం తమది!

వసంతాలు 'స్వప్న చారికల' ముగ్గులు వేస్తే..., హేమంతాలు 'కల్పనా సీమంతాలు' జరుపుతున్నాయ్. గ్రీష్మ, శిశిరాలు జోడుగంటల్లా మదికోవెలలో ప్రతిధ్వనిస్తుంటే ఆశ, నిరాశల మధ్య మనసు ఊగిసలాడుతోంది.

చేతికందే భర్త కౌగిలి, పెదవుల్ని తాకే తమోజిహ్వ, తపనల ఊర్పులూ, తాపపు నిట్టూర్పులూ... అన్నీ ఉన్నా... 'రస' తీరం మాత్రం దూరంగానే ఉండిపోయింది.

ఎందుకిలా...? ఎన్నాళ్లిలా...?

ఎందుకో తెలిసినా... ఎన్నాళ్లో తెలీకే వేచి ఉన్నారిద్దరూ!

"ప్రత్యూషా..." అంటూ అతనూ,

"శశీ..." అంటూ తనూ.. ఏకాంతంలో తమకంతో పిల్చుకుంటున్నా, అన్యోన్యంగా కలసివుంటున్నా... ఎదలో ఆరని తడి, వేడి చల్లారని 'ఆరడి' మాత్రం అలాగే ఉన్నాయ్.

దంపతులైనా 'దాంపత్యం' లేని లోటు! ఇద్దరు

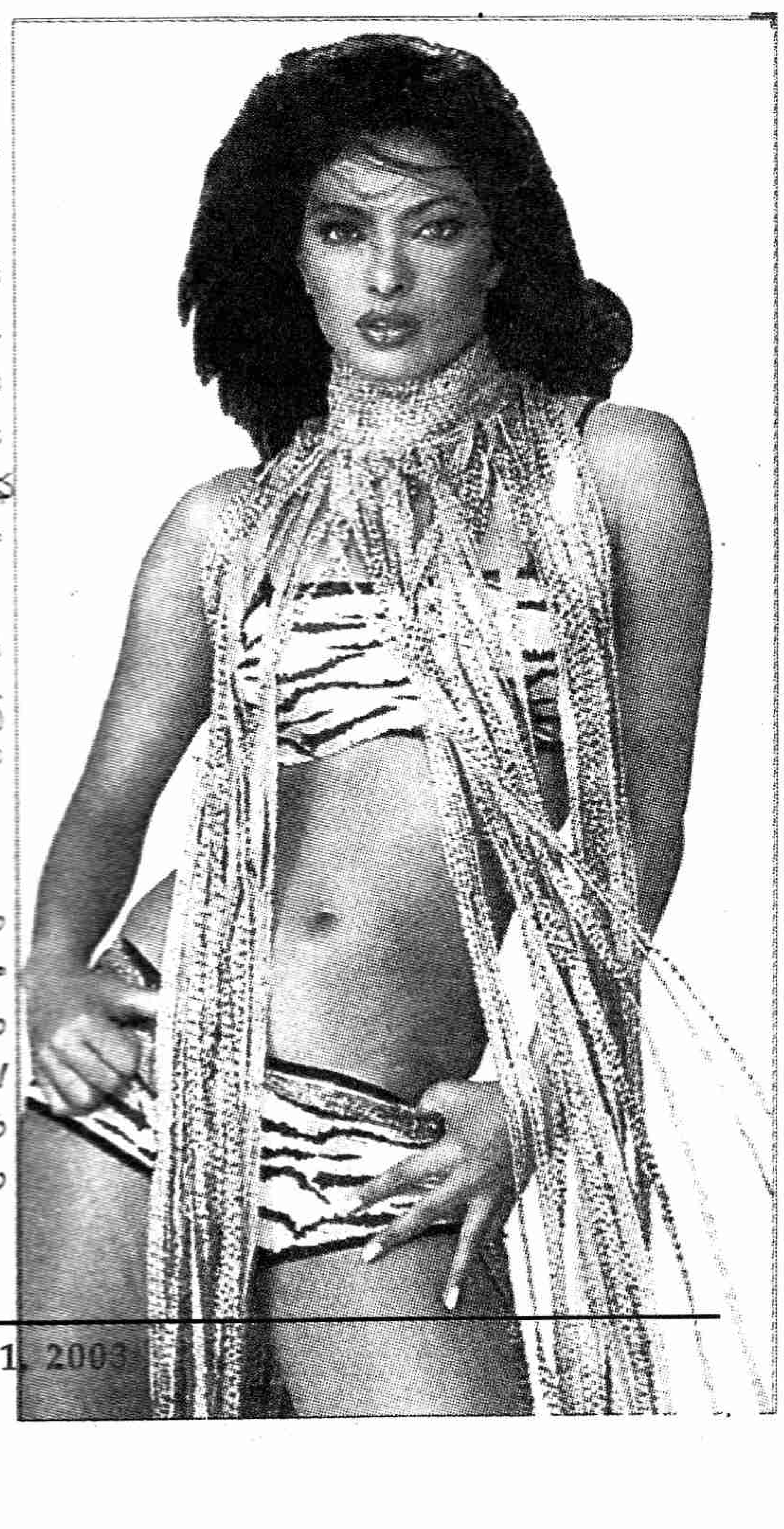

"ఎక్స్‌పోజింగా? నేనా?"

ఆమె తెగ ఆశ్చర్యపడిపోతూందిట నటి ప్రియంకాచోప్రా. ఇటీవల 'అందాజ్'లో ఆమె అందాలు చూసిన జనం భలేగా ఆనందించారు. ఇప్పుడు ప్రియంక చేస్తున్న చిత్రం 'అసంభవ్.' "ఇహ మీదట మునుపటిలా ఎక్స్‌పోజింగ్ వుంటే కాస్త జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాను" అంటూందిట ప్రియంక. మునుపేమో, "కథకు అవసరమైతే ఎలాంటి దృశ్యాల్లోనైనా చేసేందుకు సిద్ధమే! సమర్థించుకునే వయసిదే కదా!" అని స్టేట్‌మెంట్లు పారేసింది. ఇప్పుడేమో కాకమ్మ కబుర్లు చెబుతున్నది. అయినా రాత్రికి రాత్రి ఇలాంటి నిర్ణయాలు తీసుకుంటే దర్శకులు అంగీకరించొద్దూ? అదేమంత సులువా?

కాస్తా 'ఒక్కరు' కాబోయే ఆ రాత్రి కోసం... రసధాత్రి కోసం నిరీక్షణ..., మధుర వేదన!

ఎంతకాలమిలా...?

ఎన్నో రాత్రులు దొర్లిపోతున్నాయి... శాశ్వతత్వాన్ని నశ్వరం చేస్తూ! 'కోరిక'తో తారస్థాయికి చేరుకున్న మోహావాంఛ ప్రతిరోజూ నరాల్ని నలిపేస్తోంది... హృదయాన్ని రెపరెపలాడిస్తూ!!

ఎప్పటికి తీరుతుందో తెలీని తపన ఇది!

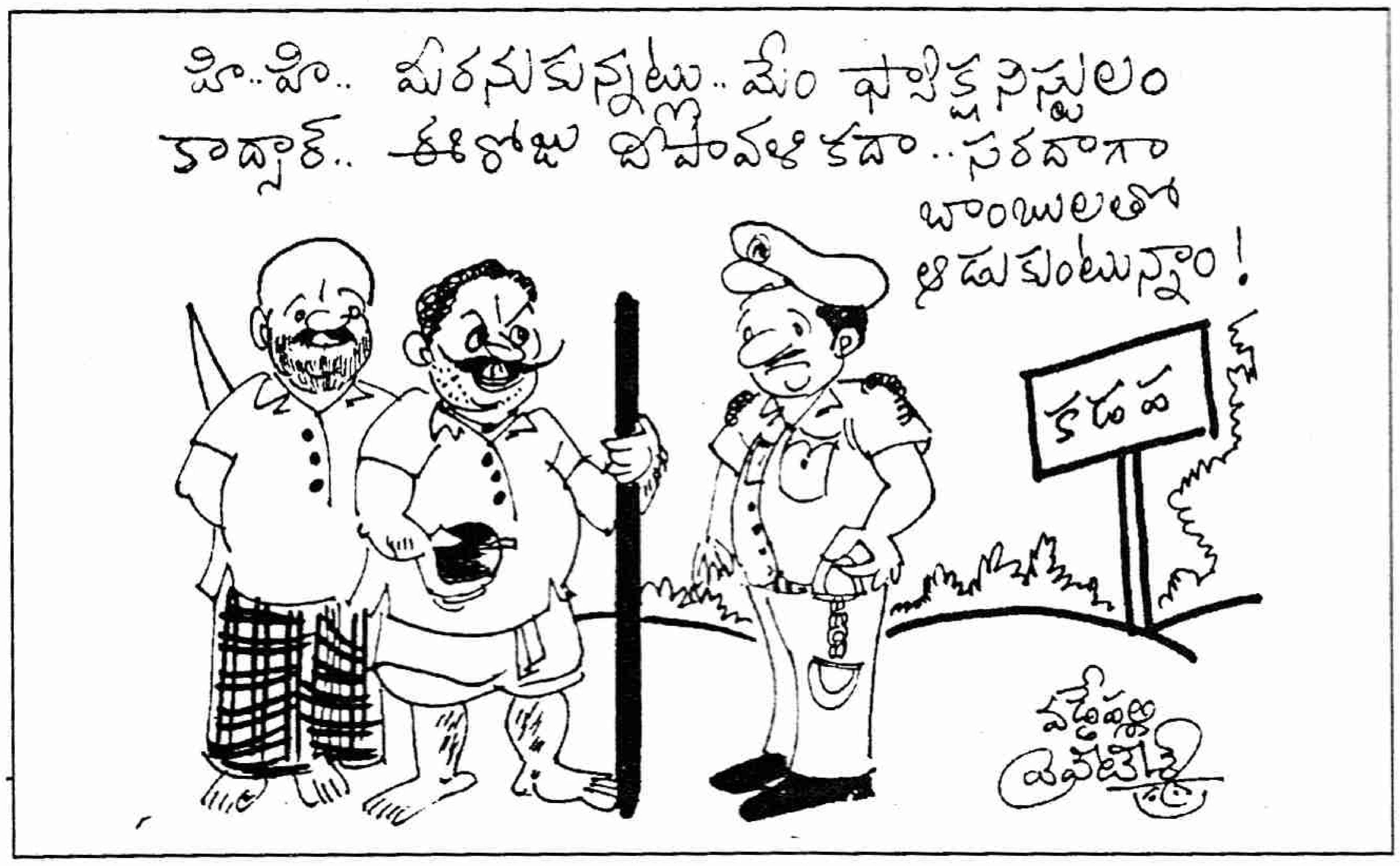

'కలం స్నేహం'తో మొదలైన తమ ఇద్దరి పరిచయం మొగ్గ తొడిగి 'ప్రణయం'గా మారింది. ఆ ప్రణయం పండి 'పరిణయ'మైనా... సంయోగం లేని సంసారం తమది!

'తొలిరేయి' గుర్తొచ్చింది ప్రత్యూషకి.

***

రసకన్యలా గదిలోకి వచ్చి, మనసులోని మోహాన్ని రెట్టింపు చేస్తున్నట్లుగా కనిపిస్తున్న ప్రత్యూష వంక పరీక్షగా చూశాడు శశికాంత్.

ఆ తర్వాత ఆమె కళ్లలోకి ఆరాధనగా చూస్తూ "ఇవి కనులు కావు కామలాక్షీ... నాలో అగ్గిని రగిలించే ఆజ్యపు ముద్దలు!" అన్నాడు.

"ఊఁ... ఇంకా?" ఆసక్తిగా అంది ప్రత్యూష... ఆల్చిప్పల్లాంటి తన కన్రెప్పల్ని రెపరెపలాడిస్తూ.

తన చూపుని... ఆమె ముక్కు మీదకి జార్చి "ఈ ముక్కేమిటే ముచ్చటగుమ్మా... మురిపాల ముద్దుకి పూర్తి ముక్తి నివ్వకుండా అడ్డుపడుతున్న శిఖండిలా...?!" అంటూ పెదవుల పైకి చేరి, "విరహాన్ని పెంచి ఆకలిదప్పుల్ని మరపించే అక్షయ మధుపాత్రకి ఇవే కదా ద్వారాలు..." అంటూ శంఖంలాంటి ఆమె మెడ మీదుగా మరింత లోతుకి జారి, "పాలిండ్లు కావివి... రసజిహ్వను పెంచి పోషించే స్వర్గధామాలు!" అంటూ తన ముఖాన్ని, మోహాన్నీ అక్కడే గట్టిగా అదిమాడు.

కానీ, ఎందుకో... ఏ భావం అతడిలోని మోహావేశాన్ని పట్టి ఉంచిందో గానీ... మరి 'కిందికి' దిగనే లేదు.

"ఏమైంది...?" అతడి చుబుకం పట్టి తలపైకెత్తింది.

చిత్రం... క్షణం క్రితం వరకూ అతడిలో ఉరకలు వేసిన 'కాంక్ష' ఇప్పుడతని కళ్లలో రవ్వంతైనా కన్పించలేదు.

"నాకు.... మా అమ్మ గుర్తొస్తోంది ప్రత్యూషా...!" అన్నాడు హఠాత్తుగా.

"ఏమిటీ...?" అప్రయత్నంగానే అనేసింది ఆశ్చర్యపోతూ.

అప్పుడు చెప్పాడతడు

"అవును ప్రత్యూషా... నీకు తెలుసా మా అమ్మ గురించి? చిన్నప్పుడే మా నాన్న చనిపోతే తను వయసులో ఉండి కూడా మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోలేదు. ఎన్నో కష్టాల్నీ, పిడిబాకుల్లాంటి మాటల్నీ ఒంటరిగా, ధైర్యంగా ఎదుర్కొంటూ తన ప్రపంచాన్ని నా చుట్టూ నిర్మించుకుంది. తనలోని ప్రతి రక్తబిందువునూ నాకోసం వినియోగించి నన్ను తీర్చిదిద్దింది. ఈనాడు నేనీ స్థాయిలో ఉన్నానంటే... అది మా అమ్మ చలవే! ఆమె ఋణం ఎన్ని జన్మలెత్తినా తీర్చుకోలేను.

కానీ, నన్నింతగా ప్రేమించిన అమ్మ... మన ప్రేమకీ, పెళ్లికీ మాత్రం అభ్యంతరం తెలిపింది. అయినా... నీ ప్రేమకి విలువిచ్చి ఆమెకిష్టం లేకపోయినా నిన్ను పెళ్లి చేసుకున్నాను... అమ్మ మనసు కష్టపెట్టాను. నన్నింతవాణ్ణి చేసిన అమ్మ పట్ల కృతఘ్నత చూపించిన నేను - నీ దగ్గర నా 'కోరిక' తీర్చుకుని మన 'కలయిక' లోని మధురిమను పరిపూర్ణంగా ఆస్వాదించలేను. అందుకే... ఆమె నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా తన కోడలిగా స్వీకరించేవరకు 'ఈ' విషయంలో మనం 'దూరం'గానే ఉందాం. ఈ నిర్ణయం వల్ల నేను నిన్ను ఎంతగా శిక్షిస్తున్నానో నాకు తెలుసు. కానీ... అమ్మ మనసు కష్టపెట్టి మనం సుఖపడాలనుకోవడం నాకు మనస్కరించడం లేదు. నన్ను ప్రేమించిన వ్యక్తిగా నువ్వు నన్ను అర్థం చేసుకుని నాకు సహకరిస్తావని నా నమ్మకం. ఏమంటావ్...?!"

***

నిద్దుగా లేచింది అరుణమ్మ.

మంచం పక్కనే టేబుల్ మీదున్న గడియారం వంక చూసింది.

అర్ధరాత్రి ఒంటిగంట దాటి పది నిమిషాలవుతోంది.

తనకెందుకు మెలకువ వచ్చిందో వెంటనే తెలీలేదామెకి. కొన్ని క్షణాలు అలాగే కూర్చొని మళ్లీ పడుకోబోతుండగా... అప్పుడు గుర్తుచేసింది ఎండిపోయిన గొంతు- మంచినీళ్లు కావాలని!

నిద్రమత్తుతో మూసుకుపోతున్న కళ్లను నులుముకుంటూ హాల్లోకి నడిచింది.

డైనింగ్ టేబుల్ మీదున్న జగ్‌లోని నీళ్లను గ్లాసులోకి వంపుకొని తాగి, తిరిగి తన గదివైపు వెళ్లబోతుండగా ... కుడివైపు గది తలుపులు బార్లా తెరిచి ఉండడం, అందులోంచి తెల్లగా మిరుమిట్లు గొలుపుతున్న ట్యూబ్‌లైట్ వెలుగు హాల్లోకి పడుతూండడం గమనించింది.

'ఇదేమిటీ... శశికాంత్ క్యాంపుకెళ్లి రెండ్రోజులవుతోంది. కోడలు ఇంతరాత్రి దాకా నిద్రపోకుండా మేల్కొని ఏం చేస్తున్నట్టూ? రాత్రిళ్లు ఇంతింతసేపు లైట్లు వెలిగించి ఉంచితే ఇంకేమైనా ఉందా... అనవసరంగా కరెంట్ ఖర్చు పెరగడం కాకపోతే...?!' అనుకుంటూ అసహనంగా ఆ గదివైపు నడిచింది.

తలుపు దగ్గర నిలబడి విసురుగా కోడల్ని ఏదో అనబోయి ఆగిపోయింది.

లోపల ప్రత్యూష కుర్చీలో కూర్చొని ముందున్న టేబుల్ మీద తలవాల్చి పడుకొని ఉంది.

ఏదో రాస్తూ రాస్తూ అలసిపోయి అలాగే టేబుల్ మీదకి ఒరిగిపోయి నిద్రలోకి జారుకున్నట్లుగా ఆమె చేతిలోని పెన్ను కూడా అలాగే ఉండిపోయింది.

వస్తున్న కోపాన్ని నిగ్రహించుకుంటూ లైట్ ఆఫ్ చేయాలని ఓ అడుగు ముందుకేసింది

[illegible] అంతలో... ఫ్యాన్ గాలికి టేబుల్ [illegible] కాగితాలు రెపరెపలాడుతూ కిందకి [illegible]

[illegible] కిందకి వంగి వాటిని చేత్తో [illegible] అప్రయత్నంగా వాటిలోని అక్షరాల [illegible] ఆమె దృష్టి!

[illegible] పెళ్లయ్యాక్కూడా ప్రేమలేఖలు [illegible] అస్పష్టంగా గొణుక్కొని ఆ [illegible] టేబుల్ మీద పెట్టబోతూ... ఎందుకో, [illegible] గురించిన ప్రస్తావన ఉన్నట్లనిపించి [illegible] చదవసాగింది.

"ప్రేమ కులపతికి....

[illegible] రాస్తున్న కావ్యలేఖ!

[illegible] నా పరిస్థితి [illegible]కుంటూంటే అశోకవనంలో 'సీత'లా [illegible] 'రాధ'లా అన్పిస్తోంది. ఈ 'స్థితే' [illegible] మన రసరాత్రుల క్షణాల్ని అద్భుత [illegible] విలాసంగా డైరీలో రాసుకుంటూ [illegible]. కానీ, ఏం చేయను? నేనే కాదు, [illegible] ఏమీ అనలేని 'ఆర్తి' రాగమిది!

[illegible] 'కలం స్నేహం'తో మొదలైన మన [illegible] 'ప్రణయం' అనే బాటలో ఇద్దరి మధ్యనున్న పలుచని పొరని సైతం తుడిచేస్తూ 'పెళ్లి' అనే బంధంతో దగ్గరయ్యాం. ఇద్దరి జీవితాల్ని ఒకటిగా కలిపిన కాలానికి ఒక ఏడాది పూర్తికావస్తోంది. కానీ... మనం సాంఘికంగా దగ్గరయ్యామే తప్ప ఇప్పటివరకూ శారీరకంగా ఒకటి కాలేదని చెపితే ఎవరూ నమ్మరు. అయినా... మరొకర్ని ఎందుకు నమ్మించాలనుకోవడం? మన ఆత్మసాక్షికి తెలుసు కదా మన ఆశయం...!!

నాకింకా మన 'తొలిరేయి' జ్ఞాపకం కళ్లకు కట్టినట్లే వుంది. "నన్నింతటివాణ్ణి చేసిన అమ్మకి ఇష్టంలేని పెళ్లి చేసుకుని ఆమె మనసు నొప్పించాను. అమ్మ మనసు కష్టపెట్టి మనం సుఖపడాలనుకోవడం నాకు మనస్కరించడం లేదు. ఆమె నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా తన కోడలిగా స్వీకరించేవరకూ మనం 'దూరం'గానే ఉందాం!" అన్న మీ మాటలే నా చెవుల్లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయ్. ఈ జన్మకి 'సంయోగ యోగం' మనకుందో, లేదో నాకు తెలీదు కానీ... 'అనుభవ రాహిత్యం' దేహాన్ని దహించివేస్తూంటే 'కాసింత నిగ్రహాన్నివ్వు ప్రభూ....' అని ఆ పరమేశ్వరుణ్ణి వేడుకోవడానికి ప్రతిరోజూ గుడికెళ్తున్నాను. చూసేవారికి 'నాకు త్వరగా సంతానం కలిగేలా చేయ'మని ప్రార్థించడానికి వెళ్తున్నట్లుగా ఉంది.

మీలో ఎందరు 'ఈశుల్ని' దర్శించాను?' 'రామేశం, పరమేశం, మహేశం, సర్వేశం...' అంటూ ఎన్నెన్నో ముద్దుపేర్లతో మిమ్మల్ని ప్రేమగా పిలుచుకున్నాను. కానీ... 'కామేశం' అని పిలిచే క్షణాలు మాత్రం ఇంకా రాలేదు. అసలు వస్తాయో, లేదో కూడా తెలీదు. ఎవరికి చెప్పుకోను ఈ వేదనని? ఎలా ఆపుకోను ఈ విరహాన్ని?

మీరు నాకంటే చాలా అదృష్టవంతులు. నా ఎదురుగా ఉంటూ ఈ 'బాధ'ని అనుభవించే ప్రమాదాన్ని దాటుకొని ఉద్యోగరీత్యా 'క్యాంపు'కని వేరే ఊరికెళ్లారు. మీరు వెళ్తూ నాకోసం రాజమహళ్లనీ, నందనవనాల్నీ నిర్మించి వెళ్లాననుకున్నారే గానీ... మీరు లేని ఈ 'ఒంటరితనం' నన్ను బికారిని చేసిందని మీకు తెలుసా? అనుకున్న 'మాట'కి మనం కట్టుబడి ఉండాలన్న ఈ 'పరీక్ష'లో మనమే కాలిబూడిదవుతున్నామని అప్పుడప్పుడు అనుమానం కలుగుతోంది నాకు.

కడుపులో బాధా?

జీర్ణకోశం, కాలేయం, ప్యాంక్రియాస్, పిత్తాశయం (గాల్ బ్లాడర్), మూత్రపిండాలకు సంబంధించిన వ్యాధి కావచ్చు!

- తీవ్రమైన కడుపు నొప్పి
- రక్తంతో కూడిన వాంతులు
- నీటి విరోచనాలు
- కడుపు ఉబ్బరం (నీరుచేరడం)
- వాంతులు
- మలంలో రక్తం
- కడుపులో మంట / ఆకలిలేకపోవుట

ఉదరం / కోలోరెక్టల్ / మూత్రపిండాలు / కాలేయం / ప్యాంక్రియాస్

[illegible]కంగా వచ్చే కడుపునొప్పి, వాంతులు, విరోచనాలతో బాధపడే వారి సంఖ్య రోజు [illegible]కూ పెరిగిపోతున్నది. గుండెపోటు, అకస్మాత్తుగా వచ్చే ఇతర జబ్బులకన్నా ఇవి [illegible] అవుతున్నాయి. ఉదరకోశ వ్యాధులు ఏ వేళలోనైనా, ఎవరికైనా అకస్మాత్తుగా [illegible] ప్రమాదముంది. అప్పుడు మీకు కావాల్సింది సురక్షితమైన, ఖచ్చితమైన తక్షణ [illegible] అలాంటి అత్యవసరవేళల్లో గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్ మీకు అండగా నిలుస్తుంది. [illegible]య ఖ్యాతి పొందిన సీనియర్ డాక్టర్ల సహకారంతో 24 గంటలూ వైద్య [illegible] అందిస్తుంది.

EMERGENCY 24 Hrs. SERVICE

- 24 గంటలు అందుబాటులో సీనియర్ స్పెషలిస్టు డాక్టర్లు, సర్జన్లు.
- బ్లడ్ బ్యాంకు, అధునాతన ల్యాబ్, ఇమేజింగ్ సౌకర్యాలు.
- ప్రపంచస్థాయి సౌకర్యాలతో ఆపరేషన్ థియేటర్, ఇన్‌టెన్సివ్ కేర్.
- క్రిటికల్ కేర్, గ్యాస్ట్రోఎంట్రాలజీ, సర్జికల్ స్పెషలిస్టుల సమిష్టికృషి.

EXCELLENCE THROUGH TEAM WORK

అందుకే .... ఉదర సంబంధ వ్యాధుల చికిత్సలో గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్ ప్రత్యేక స్థానం పొందింది.
సంప్రదించండి ఫోన్ : 23234567, 94404 34567

అవయవాల మార్పిడి శస్త్రచికిత్సలకోసం ప్రత్యేకంగా దేశంలోనే ప్రప్రథమంగా ఏర్పాటైన గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్ ఇప్పటికే కాలేయం, మూత్రపిండాల మార్పిడి శస్త్రచికిత్సలు ఎన్నో విజయవంతంగా చేసింది.

గుర్తింపు : ఇ.ఎస్.ఐ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, ఎ.పి. ట్రాన్స్‌కో, ఎ.పి.జెన్ కో, సి.పి.డి.సి.ఎల్ బి.డి.ఎల్, ఎన్.ఎం.డి.సి

GLOBAL HOSPITALS
Medical excellence through Teamwork

సి.జి.హెచ్.ఎస్, ఆరోగ్య భద్రత, దక్షిణమధ్య రైల్వే, సింగరేణి కాలరీస్ మరెన్నో ప్రముఖ సంస్థలు

ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ గ్యాస్ట్రోఎంట్రాలజీ, లివర్ డిసీజెస్, రీనల్ డిసీజెస్, ల్యాప్రోస్కోపిక్ సర్జరీ, కోలోరెక్టల్ సర్జరీ, అంకాలజీ
జాయింట్ రీప్లేస్‌మెంట్ అండ్ ఆర్గాన్ ట్రాన్స్‌ప్లాంటేషన్
లకడీకాపూల్, హైదరాబాద్ - 500 004 ఫోన్: 040 - 23244444 (10 లైన్లు) వెబ్ సైట్: www.theglobalhospital.com

TIME & SPACE

మన పెళ్లికి ముందు మీరు ఉత్తరాల్లో ఎక్కువగా మీ అమ్మగారి గురించి రాసేవారు. అది చదివి తల్లిని ఇంతగా ప్రేమించే మగవాడు భార్యలో కూడా తల్లిని దర్శించి, ఆరాధించి, ప్రేమించగలడని అర్థం చేసుకొని నా అదృష్టానికి మురిసిపోయాను.

పెళ్లయ్యాక 'మొదటిరాత్రి' అనేది - స్త్రీ పురుషుల దాంపత్య జీవితానికి సమాజం కల్పించిన మొట్ట మొదటి 'రసధాత్రి' అని ప్రతివారూ ఎన్నో కలలూ, ఊహలూ అల్లుకుంటారు. మీ ఉత్తరాల ద్వారా మీ పట్ల నేను పేర్చుకున్న ఆకృతికి అందమైన రూపాన్నిచ్చుకొని నేనూ ఎన్నో ఆశలు అల్లుకున్నాను. నా కలల కైలాసంలో నా 'మానస పతి'గా మీతో రమ్యమైన 'రసకేళి'ని ఊహించుకున్నాను.

నాలో దాగిన ప్రేమనీ, మోహాన్నీ, వాంఛనీ మేల్కొలిపిన మన 'తొలిరాత్రి' నా మనోవీణని సవరించిన మీ మాటలు, చేతలు నిజంగా 'నన్ను' మాయం చేసి ఏ ఆత్మలోకంలోకో తీసుకుపోయి మధురానుభూతిని నా ముందు సాక్షాత్కరింపజేశాయి. అందరూ అంటూంటారే... 'స్వర్గం' అనీ... నాకది స్వర్గం కంటే ఎక్కువే అనిపించింది. అప్పుడే మిమ్మల్ని 'సర్వేశం' అన్నాను.

బాల్యం నుంచీ నేను మా అమ్మ దగ్గరే పెరిగి పెద్దయినా... మొదటిరాత్రి మీ అమ్మగారి గురించీ, మీ అమ్మగారి ప్రేమ గురించీ మీ ద్వారా వింటూంటే ఆవిడ ప్రేమని నేనూ పొందాలనుకున్న ఆశ... నాలో ఊపిరి పోసుకున్న కామాన్ని డామినేట్ చేసింది. 'ఆవిడ నన్ను ప్రేమగా పిలిచిన రోజే మన మొదటిరాత్రి' అని మీకు మాటిచ్చాను. మీరున్నంతసేపూ మిమ్మల్ని చూస్తూ, ఉద్యోగరీత్యా మీరు క్యాంపు కెళ్లిన రోజుల్లో మీ జ్ఞాపకాల్తో నా విరహవేదనని మరచిపోతున్నాను.

మిమ్మల్ని కనిపెంచిన ఆ తల్లిని చూస్తూ, ఆవిడ అనురాగం పొందడం కోసం ఎదురుచూస్తూ వుంటే నాలో కలిగే అపురూప భావం, ఆరాధన ఎలా వర్ణించను? అయినా... ఈ కష్టం నాకు నచ్చింది... ఈ నిరీక్షణ నా వ్యక్తిత్వాన్ని నిలబెడ్తోంది. ఉంటాను ప్రియతమా... వేచి వుంటాను... మీ 'అమ్మగారి ప్రేమ', మా 'అత్తగారి అనురాగం' అనే సిద్ధిని పొందడానికి ఎంతకాలమైనా ఎదురుచూస్తాను... ఈ వియోగాన్ని భరిస్తాను. జీవితంలో ఎన్నో అనుభవిస్తున్నాం... పరిపూర్ణత్వాన్ని ఆస్వాదించడానికి ఈ మాత్రం లోటుంటేనేం...?

సాధనకు మనసూ, దేహం సమాయత్తమైనప్పుడు వేదనకి ఆస్కారం ఉండదు. వేదన ఎరుగని ఈ ఆవేదన తీరే క్షణం కోసం నేను సంతోషంగా ఎదురుచూస్తున్నానని మీకు తెలిపేందుకు, సహనంతో నిశ్చలంగా వున్న నా విరహాన్ని మీకు వివరించేందుకే ఈ ఉత్తరం! అత్తగార్ని చూస్తుంటే నాలో కలిగే భావం పేరు కూడా మీపైన ప్రేమే అని చెప్పడానికి గర్వపడుతున్నాను. మరి... మీ 'అమ్మగారి' గురించి బెంగపెట్టుకోక, నా గురించి ఆలోచించక హాయిగా ఉండండి... అంతా మంచే జరుగుతుంది.

ఆగిపోనా మరి...

మీ సమాగమం కోసం వేచివున్న

మీ

బాల్యం నుంచీ నేను మా అమ్మ దగ్గరే పెరిగి పెద్దయినా... మొదటిరాత్రి మీ అమ్మగారి గురించీ, మీ అమ్మగారి ప్రేమ గురించీ మీ ద్వారా వింటూంటే ఆవిడ ప్రేమని నేనూ పొందాలనుకున్న ఆశ... నాలో ఊపిరి పోసుకున్న కామాన్ని డామినేట్ చేసింది. 'ఆవిడ నన్ను ప్రేమగా పిలిచిన రోజే మన మొదటిరాత్రి' అని మీకు మాటిచ్చాను.

ప్రత్యూష"

.... ఉత్తరం చదవడం పూర్తికాగానే అప్రయత్నంగా కనుకొలకుల్లోంచి జారుతున్న కన్నీటిని చీరకొంగుతో తుడుచుకుంది అరుణమ్మ.

రాసీ రాసీ అలసిపోయి అలాగే టేబుల్ మీదకి ఒరిగి నిద్రలోకి జారిపోయిన కోడలి వైపు చూసింది. కొడుకుని 'ప్రేమ' పేరుతో వల్లో వేసుకుని, కాణీ కట్నం లేకుండా పెళ్లి చేసుకుందన్న కోపంతో అప్పటివరకూ కనీసం ప్రత్యూష ముఖం వంక కూడా చూడని అరుణమ్మ - ఇపుడు ప్రత్యూష వంకే కన్నార్పకుండా చూస్తోంది. ట్యూబ్‌లైట్ వెలుగులో ప్రతిఫలిస్తున్న కోడలి ముఖం స్వచ్ఛంగా, వింతశోభతో మెరిసిపోతున్నట్లు కనిపిస్తోందామెకి.

తన కటాక్షం కోసం తపస్సు చేస్తూ, తన హృదయం కరిగే క్షణాల కోసం తమ సౌఖ్యాన్ని కూడా త్యజించి, తమని తామే శిక్షించుకుంటున్న కొడుకు, కోడలి వ్యక్తిత్వాలకి, నిగ్రహానికి ఆమె చలించిపోయింది. వాళ్లు తనకంటే ఎంతో గొప్పగా అనిపించారామెకి.

తానేం చేయగలదిక?.... తన మీద తిరుగులేని విజయం సాధించారిద్దరూ.

ఎవ్వరూ తలపెట్టని మనోయజ్ఞం తలపెట్టారు... ఈ యజ్ఞంలో తమ కోర్కెల్ని, వియోగ - విరహాల్ని సమిధలు చేస్తున్నారు.

ఎందరికి సాధ్యం...

మన్మథ శరాల తాకిడి భరిస్తూ... వయసునీ, తనువునీ ఆరడి పెట్టుకోవడం..?

'దీక్ష' కోసం ఇంత సహనాన్నీ, సంయమనాన్నీ పాటిస్తూ ఎంతగా అల్లాడిపోయి ఉంటారో...?!

ఆమెకి చచ్చిన కొడుకు శశికాంత్ గుర్తొచ్చాడు.

'నన్ను క్షమించు కన్నా...'

అసంకల్పితంగా కళ్ల నుంచి చెంపల మీదకి జారుతున్న ఆమె కన్నీటికే మాటలు వస్తే ఇలా ఉచ్చరించేవి.

గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి తన గదిలో కొచ్చేసింది అరుణమ్మ.

***

ఆ మర్నాడు -

ప్ర... త్యూ...షా...!

ఉత్తరం పోస్ట్ చేయడానికి బయలుదేరిన ప్రత్యూష గేటు దగ్గరికి వెళ్లగానే వెనకనుంచి పిలుపు!

'ఎవరేవా...?' అన్న సందేహంతో వెనక్కి తిరక్కుండానే ఒక్క క్షణం ఆగింది.

"ప్రత్యూషా... విన్నో!" మళ్లీ పిలుపు...!

గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగింది.

ఎదురుగా అత్తగారు... ఆమె చేతిలో మల్లెపూలు!

చిరునవ్వుతో, ప్రశాంతంగా చూస్తు నిల్చొని ఉంది.

మెల్లిగా నడుచుకుంటూ దగ్గరికొచ్చి నునువుగా ప్రత్యూష భుజాల్ని పట్టుకుని వెనక్కి తిప్పి చేతిలోని మల్లెపూలని ప్రత్యూష తలలో తురిమింది.

నమ్మలేనట్టు, సంభ్రమంగా చూస్తు నిలబడిపోయిన కోడలివైపు ప్రసన్నంగా చూస్తు అంది అరుణమ్మ -

"అబ్బాయికి ఉత్తరం కాదమ్మా.. టెలిగ్రామ్ ఇచ్చిరా! ఏమనో తెలుసా... 'అత్తయ్య పిలిచింది... స్టార్ట్ ఇమ్మీడియట్లీ...' అని వెళ్లిరా...!"